

MARIJA BAŽNYČIOS IR VISŲ MŪSŲ MOTINA

KUN. VYTAUTAS PIKTURNA

Šventajame Rašte pirmoje knygoje skaitome, kaip Abraomas iš namų išvarė Hugarą, kuri jam pagimdė kūdikį. – Ji ėjo per dykumas su mažuoju Izmaeliu. Ištroško, o dykumoje niekur nerado vandens. Padėjo mirštantį sūnelį po medžiu, o pati, paėjusi į šalį, raudėjo: "Negaliu žiūrėti į mirštantį kūdikį".

Marija Didįjį Penktadienį elgėsi priešingai: stovėjo po kryžiumi ir drauge su Sūnumi, mūsų Išganytoju, aukojo savo skausmą už žmonijos išganyimą. Tokiu būdu Sopulingoji Motina yra visų mūsų motina. Tą ir Išganytojas patvirtino. Jis, kybodamas ant kryžiaus, pasakė: "Žiūrėk, čia yra tavo motina".

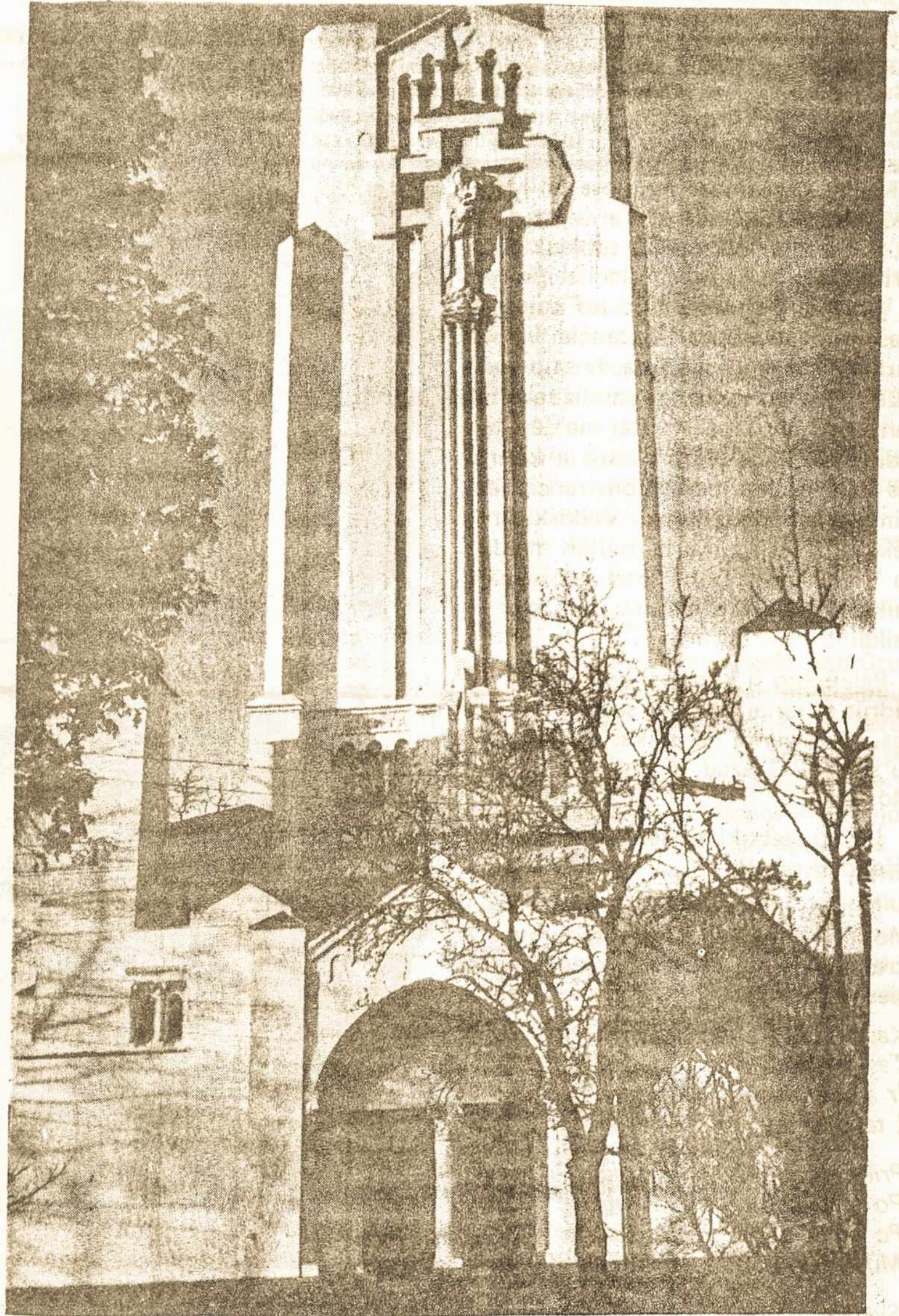
Vatikane įvykusiame visuotiniame Bažnyčios susirinkime suredaguotoje ir pasaulio vyskupų paskelbtoje konstitucijoje apie Bažnyčią yra kalbama apie Mariją. Popiežius Paulius VI uždarydamas susirinkimo trečiąją sesiją, pasakė: "Mes skelbiame Švenčiausiąją Mariją Bažnyčios Motina".

Toje kalboje jis pasakė: "Tai nėra naujas Marijos titulas. Jokių būdu. Kaip tik šiuo Motinos vardu, labiau negu kuriuo nors kitu, tikintieji ir Bažnyčia yra pamėgę šauktis Marijos užtarimo. Šis vardas Marijai priklauso savaime, kaip Išsikūnijusio Žodžio Motinai. Būdamą Kristaus Motina, Marija yra ir visų tikinčiųjų, visos Bažnyčios Motina. Pasitikėjimo ir kūdikiškos meilės kupina širdimi mes kreipiame savo žvilgsnius į ją, nepaisydami savosios menkystės ir nevertumo. Marija, kuri drauge su Jėzumi mums davė maionių šaltinį, neatsisakys suteikti savo pagalbą Bažnyčiai".

Toliau jis tęsė:

"Mūsų pasitikėjimas dar labiau išauga ir sustiprėja, kai prisimename nepaprastai glaudų ryšį, kuris šią mūsų dangiškąją Motiną sieja su visą žmonių gimine. Nors Dievas ją išpuošė gausybe nuostabių dovanų, norėdamas parodyti verta Išsikūnijusio Žodžio Motina, tačiau ji vistiek pasiliko mums nepaprastai artima. Ji, kaip ir mes, yra Adomo duktė ir dėl to pačia prigimtimi mūsų sesuo.

Paulius VI kvietė visus visuotino Bažnyčios susirinkimo vyskopus ypatingu uolumu ugdyti tikinčiųjų širdyse

ŠILUVOS KOPLYČIA, kur yra akmuo, ant kurio apsireiškė Marija 1608 m.

Marijos garbinimą. Jis sakė:

"Marijos garbinimas yra priemonė, kuri, pačia savo esme, yra skirta vesti sielas į Kristų ir Šventosios Dvasios meilėje sujungti jas su Dieviškuoju Tėvu".

Pabaigęje Šv. Tėvas į Dangiškąją Motiną kreipėsi tokia malda:

"O Švenčiausioji Mergele Marija, Bažnyčios Motina, tau pavadame visą žmoniją. Priimk tuos, kuriuos spaudžia vargai. Mūsų širdyse, kuriems gresia

pavojai, priimk ypatingai tuos, kurie kenčia persekiojimus ar yra patekę į kalėjimą dėl tikėjimo. Jiems visiems, o Švenčiausioji Mergele, išmelsk tvirtumo ir priartink taip laukiamą laisvės dieną".

Ne veltui Lietuvoje dabar giedama giesmė:

*Ateikite – kviečia dangaus Karalienė,
Aš Motina Meilės gražiosios esu.
Jei vargo našta stelgia kasdieninė.
Ateikite – paguosiu sielas visų.*

Ji mus paquodžia, išklauso maldu.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 500,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 50,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą: Cr\$. 30,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talsó bei tvarko savo nuóžiúra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomóną.

Čekius, Pertárdas ir administracinius laišius rašyti FRANCESCO GAVÉNAS ar PETRAS RUKŠYS vnt

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS VACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$ 10,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$ 100,00

Nežinau, kuriuose metuose tai atsitiko, bet atsitiko tikrai. Tai įvyko Liurde, kur šimtai tūkstančių suplaukia pagarbinti Dievo Motiną. Vieni reiškia jai padėką, kiti sudeda po jos kojomis prašymus. Suvežami tūkstančiai ligonių, kurie tiki atgauti sveikatą. Ir taip kartą į Liurdą buvo nuvežtas paraližuotas berniukas. Jis labai karštai meldėsi tuo momentu, kada ėjo procesija ir kunigas su Švenčiausiuoju monstrancijoje laimino kiekvieną ligonį. Vaikišku ir nekaltu nuoširdumu berniukas malda vo Viešpaties: "Duok, kad galėčiau vaikščioti, bėgioti ir žaisti kaip kiti vaikai".

Palaimino jį kunigas, bet ligonio nejudrūs sąnariai pasiliko sustingę, nejudrūs... Apsiverkė berniukas ir pilnu balsu sušuko: "Jėzau, aš pasiskysiu Dievo Motinai".

Ir štai stebuklas. Berniukas sveikas iššoko iš ratukų.

Marija yra Bačnyčios ir visų mūsų Motina. Varguose ir džiaugsmuose kreipkimės į ją Lietuvoje giedodamos giesmės žodžiais:

*Kas randa Mariją, tas viską surado,
Tas turi ir Dievą, ir dangų kartu.
Ir aš nesurasiu tikresnio sau vardo
Į tavo rankas, o Marija, krentu.*

*Prieš tavąjį grožį nublanksta ir saulė,
Po tavo kojom klūpo angelai.
Po tavo kojom visas pasaulis,
Mūsų tėvynės laukai ir šilai.*

*Sveika, malonės pilnoji Mergele,
Suklaupę kartojam kasdieną ir mes.
Parodyki mums tu į Viešpatį kelią,
Ištrauk iš žemiško skurdo gelmės.*

*Būki Marija, mūsų karaliene,
Tu mus valdyki, globoki ir gink.
Visus mus suburki į vieną šeimyną,
O tuos, kurie klysta, Dievui gražink.*

Arkivyskupas Julijonas Steponavičius
meldžiasi Šiluvos bazilikoje.

TEOLOGIJOS-FILOSOFIJOS FAKULTETAS

Kunigas prof. dr. Viktoras Butkus pranešė, kad gegužės 9-tą dieną Vytauto Didžiojo Universiteto Kaune Senatas nutarė įsteigti Teologijos-Filosofijos fakultetą, kuris pradės veikti nuo ateinančių metų pradžios. Šiomet atsidarys dar tik Teologijos skyrius į kurį bus priimami 25-ki studentai.

Gegužės 24-tą dieną Universiteto Senatas toliau svarstė su Fakulteto įsteigi-

mu susijusius reikalus — profesūros ir panašius klausimus.

Gegužės 15-tą dieną Kaune Lietuvos kardinolas ir vyskupai susirinkę į savo konferenciją svarstė bažnytinio gyvenimo klausimus. Kaip informavo kunigas Vaclovas Aliulis. Konferencija paskyrė 30 šimt tūkstančių rublių blokados fondui ir paragino kunigus, kad patys aukotų ir bažnyčiose rengtų rinkliavas šiam fondui, iš kurio bus remiami laikinai darbo netekę Lietuvos gyventojai. Vyskupai kviečia tikinčiuosius rimtinti, darbu ir malda stiprinti atgimstančią Tėvynę šiuo sunkiu išmėginimo metu. Vyskupų konferencija taip pat nusprendė pirmuosius patvirtintus nepriklausomybės metus pažymėti nepaprastu religiniu aktu — Lietuvos pasiaukojimo Švenčiausiajai Jėzaus Širdžiai atnaujinimu birželio 24-tą dieną — Jėzaus Širdies sekmadienį.

Pirmą kartą mūsų Bažnyčia ir Valstybės vadovai paaukojo Nepriklausomą Lietuvą Švenčiausiajai Širdžiai 1934-tu metu, liepos 1-mą dieną — per Pirmąjį Tautinį Eucharistinį Kongresą Kaune. Dabar, šį pasiaukojimą iškilmingai atnaujins Bažnyčios ir atgimstančios Valstybės vadovai. Penktadienis ir šeštadienis prieš tą šventę bus paskelbti atgailos, pasninko ir susitaikinimo dienomis. Šventė bus rengiama bendromis Bažnyčios, Sąjūdžio ir Valstybės jėgomis, laikantis Konstitucijos nuostatų, kad Valstybė ir jos įstaigos bendradarbiauja su Bažnyčia ir religinėmis organizacijomis stiprinant visuomenės moralę. Šiuo metu, labiausiai rūpimi moralės dalykai — susitaikymas, ištvermė, viltis.

Lietuvos Ganytojai taip pat sutiko, kad leidybinė grupė prie Lietuvos Vyskupų Konferencijos persitvarkytų į "Katalikų Pasaulio" leidyklą veikiančią prie Lietuvos Vyskupų Konferencijos. Leidykla rūpintis leisti krikščioniškos minties žurnalus, knygas, maldynus, religinės dalies kūrinių reprodukcijas, kitavaizdinę prddukciją. Leidyklos vadovu patvirtintas kunigas Vaclovas Aliulis, jo pavaduotojas — kunigas Vergilijus Veilantas. Čia derėtų pažymėti, kad greta "Katalikų Pasaulio" žurnalo, ši leidykla pradės leisti dar vieną šviesuomenei skirtą mėnraštį "Naujasis Židinys". Jame bus spausdinami straipsniai straipsniai filosofijos, teologijos, religiologijos, kultūrologijos, istorijos klausimais. Šiais klausimais nemaža vietos numatyta skirti knygų recenzijoms. Lietuvoje ir užsienio šalių religinio, kultūrinio ir visuomeninio gyvenimo apžvalgoms šiuo metu formuojama "Naujojo Židinio" redakcija, o pirmasis numeris turės pasirodyti šių metų pabaigoje per Kalėdų šventes.

Petras Kimbrys (VAT.R.)

CIRURGIJOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chares, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR LIETUVIŲ IŠEIVIJOS ATSTOVŲ KREIPIMASIS Į PASAULIO TAUTAS IR VALSTYBES

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba 1990 m. kovo 11 d. aktais paskelbė 1918-1940 m egzistavusios nepriklausomos Lietuvos Respublikos tęstinumą ir tuo veiksmu tiesioginiu būdu priminė pasaulio tautoms, kokia yra dabartinė Lietuvos Respublikos ir TSR Sąjungos santykių esmė, nusako ma kaip sugrįžtančio teisėtumo ir tebesitęsiančios prievartos konfliktas. Ši padėtis turi būti kuo greičiau sureguliuota teisėtumo pagrindais.

TSR Sąjunga atsakė ultimatumais ir grėšimais, jėgos demonstravimu ir ekonomine blokada, Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerijos duodamų vizų nepripažinimu TSRS kariškių kontraliuojamose įvažiavimo į Lietuvą vietose.

Todėl Lietuvos Respublikos ir lietuvių išėivijos atstovai, susitikę 37-ojoje Europos lietuviškųjų studijų savaitėje, Einsiedelne, Šveicarijoje ir apsvarstę dabartinę padėtį pareiškia:

1. Lietuvos Respublikos suvereniteto varžymai, kuriais TSR Sąjunga ligi šiol tęsia 1940 m. vykdytą Stalino aneksijų politiką, turi būti kuo greičiau panaikinti.

2. Lietuvos Respublika, siekianti dalyvauti Europos demokratinių tautų bendrijoje, užtikrinti piliečių ir žmonių teises ir įvykdyti jos įstatymais numatytas politines ir ekonomines reformas, turi pati kontroliuoti savo valstybės sienas.

3. TSR Sąjunga neturi jokio teisėto pagrindo daryti kliūtis Lietuvos žmonių bendradarbiavimui su kitur gyvenančiais asmenimis, kaip ir trukdyti Lietuvos Respublikai įstoti į tarptautines organizacijas.

Mes tikimės, kad demokratinės visuomenės ir vyriausybės nesitaikys su tokiais Lietuvos suvereniteto uzurpavimais ir pažeidinėjimais, prisidės prie padėties Lietuvoje ir visame Baltijos regione normalizavimo. Kai leidžiama tautų ir valstybių teisę atimti didesnės valstybės jėga, pavojuje atsiduria visa tarptautinė teisė.

Vytautas Landsbergis

Lietuvos Respublikos
Aukščiausios Tarybos Pirmininkas
Kazimieras Motieka
Lietuvos Respublikos
Aukščiausios Tarybos Pirmininko
Pavduotojas
Vytautas Bieliauskas
PLB Valdybos Pirmininkas
Narcizas Prielaida
Šveicarijos LB Pirmininkas
Juras Alkis
DBLS-gos Pirmininkas
Stasė Baltus
Belgijos LB Pirmininkė
Mirga v. Spanje-Augustaitytė
Olandijos LB Pirmininkė
Kazys Lozoraitis
Italijos LB Krašto Valdybos
Vičepirmininkas
Antanas Razma
JAV LB Krašto Valdybos
Pirmininkas
Ričardas Bačkis
Prancūzijos LB Pirmininkas
Irena Joerg-Naudžiūnaitė
Austrijos Lietuvių Atstovė
Kęstutis Ivinskis
Vokietijos LB Tarybos narys
Einsiedeln, 1990.VII.11 d.

Toje pačioje studijų savaitėje buvo priimtas nutarimas dėl atstovavimo.

Lietuvos Valstybės atstovavimas užsienyje yra Lietuvos Respublikos organų kompetencijoje. Delegacijos valstybių atstovų konferencijas ir susitikimus siunčiamos tik su Aukščiausios Tarybos arba jos Prezidiumo pritarimu ir patvirtinimu, Užsienio Reikalų Ministerijai ir Diplomatinei Tarnybai talkininkaujant.

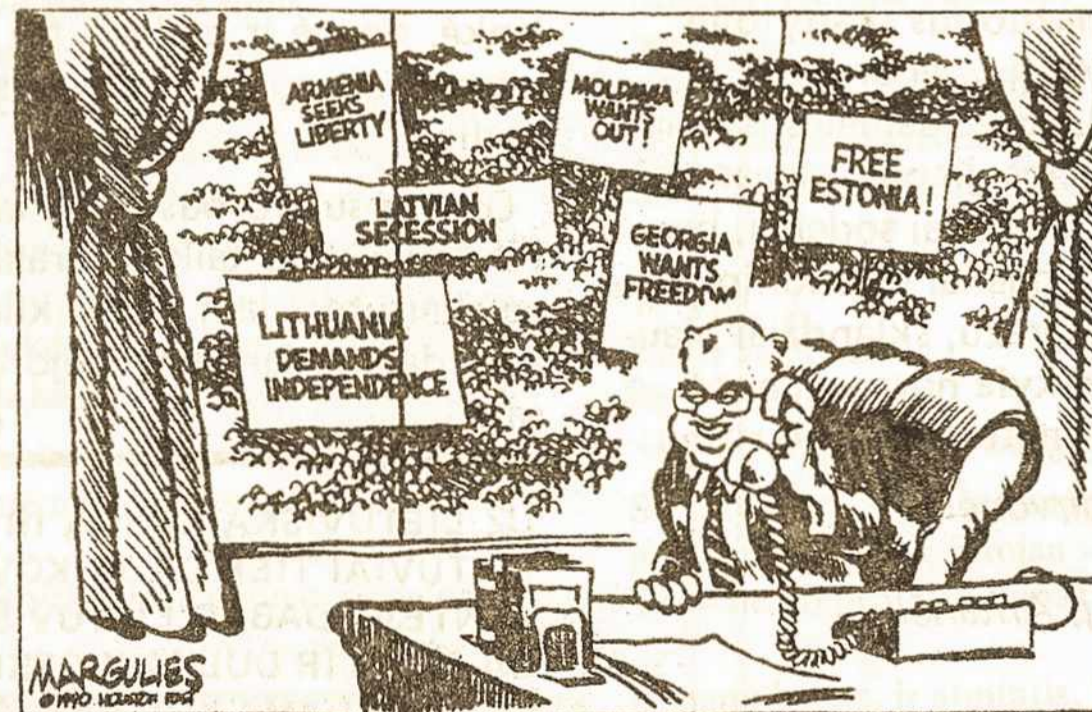
Lietuvių Bendruomenių uždavinys yra visokeriopai padėti šiame darbe.

PABALTIJOS VALSTYBIŲ PAŠTAS

Estija, Latvija ir Lietuva turės savo pašto ženklus ir pašto antspaudus, informuoja užsienio spaudos agentūros. Lietuvoje jau yra praleisti į apyvartą vokai su tautiniais simboliais, pradeda mi spausdinti Lietuvos respublikos pašto ženklai. Latvija ir Estija ruošiasi artimiausiu laiku pasekti Lietuvos apvyzdžiu. Trys Pabaltijos respublikos šiomis dienomis pasirašė susitarimą, pagal kurį teritorijose vienodai galios tiek Lietuvos, Latvijos ir Estijos, tiek Sovietų Sąjungos pašto ženklai. Sovietiniai pašto ženklai nustos galioję pabaltijyje tuomet, kai trys Pabaltijos respublikos įsijungs į Pasaulinę pašto uniją. Pagal turimas informacijas, trys Pabaltijos respublikos sutarė su sovietų valdžia, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos pašto antspaudai ir ženklai galios tikrai trijų respublikų teritorijose, bet ne Sovietų Sąjungoje. Ant laišku ir siuntinių, siunčiamų į Sovietų Sąjungą, šiuo tarpu dar turės būti klijuojami sovietiniai pašto ženklai.

SUTARTIS SU GRUZIJA

Spaudos agentūros praneša, kad Gruzijos ekonominio atkūrimo susivienijimas ir Lietuvos pramonininkų dėl savitarpio bendradarbiavimo. Remiantis pasirašytą susitarimu bus plečiami tiesioginiai ryšiai tarp Lietuvos ir Gruzijos pramonės įmonių. Spaudos agentūros atkreipia dėmesį, kad Lietuva yra pirmoji šalis užmezganti glaudžius tiesioginius ryšius su Gruzijos susivienijimo ekonomikai atkurti. Artimiausiu laiku įvyks pirmasis Lietuvos ir Gruzijos pramonės įmonių atstovų darbo susitikimas.

"We'll support German reunification, if they'll back Soviet reunification..."

— Mes paremsime Vokietijos susivienijimą, jeigu jie parems Sovietų susivienijimą. MARGULIES. „Houston Post“

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų-spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Rašytojo Jono Minelgos netekus

Krikščionims liūdniausią dieną, Didįjį Penktadienį, šių metų balandžio 13, Chicagoje mirė vaikams poezijos kūrėjas ir humoristas Jonas Minelga. Liūdi visi, kas bent rankoj turėjo ir paskaitė jo eilėraščių, skirtų jaunam skaitytojui. Tokio sklandumo ir lengvumo, žaismingumo yra pasiekę nedaug kas. Jį drąsiai galima statyti šalia Vytės Nemunėlio ir Leonardo Žitkevičiaus. Minelga išleido tris dailiai iliustruotas knygas vaikams: *Labas rytas vovere* (1964, dailininkas – Kazys Veselka), *Kiškie pyragai* (1973, dailininkė Vanda Aleknienė) ir *Žiogas muzikantas* (1982, dailininkė – Diana Kizlauskienė). Ketvirtą rinkinį buvo paruošęs, bet leisti nesutiko, atidėliojo. Daug jo eilėraščių vaikams spausdinta *Draugo "Tėvynės žvaigždutėje"*, *Eglutėje* ir kitur. Stovykliniais laikais Vokietijoje spausdino *Žiburiuose*. Žingsniuose. Pradėjo spausdinti dar 1930 metais Lietuvoje vaikų laikraščiuose *Žvaigždutėje*, *Kregždutėje*, *Saulutėje*.

Vaikams rašyti, ypač eiliuoti, sunkiau negu suaugusiems. Reikia jeiti į vaikų pasaulį, juos sudominti, užburti, bet ne moralizuoti, mokyti, diktuoti. Minelga kaip tik gerai suprato, ko vaikas nori, kuo domisi. Jis kalba ir apie tėvynę, tautines šventes, bet be patoso, pamokslų. Rašo apie matomą aplinką – draugus, paukščius, medžius, atostogas, keliones, jiems pažįstamus indėnus, astronautus, sportininkus. Mini Lietuvos vietovardžius, upes, kalnelius, Dievulį. Pranas Naujokaitis Lietuvos literatūros istorijos IV tome rašo: "Svarbiausia, kad J. Minelga moka įsigyventi į vaikų pasaulį, pasidaryti jų draugu, prakalbėti jų kalba. Jis net kreipiasi į mažuosius skaitytojus bičiuliškai *Ei vyruti...; ei broliuk...; ei drauguži!*". Į lengvas daineles įsipina... ant kalvos ošiančios liepos, klegantys upeliai, pušynėliai, sodai sodeliai, berželiai, tvoros ir žiogeliai smuikininkai. Visa taip lengva, gražu, sklandžiai plaukia, kad savaimė kyla noras dainuoti, o kojos pradeda žengti eilėraščio ritmu:

*Kinku-linku dirvonėliu
Link namų
Giedrių, Rūtų, Antanėlių
Mylimų,*

Jonas Minelga (1914-1990)

Gal dar kas nežino, kad Minelga buvo ir humoristas, satyrikas. Tai irgi sunkus menas. Yra mėginančių eiliuoti pajaukauti, ką nors linksmo pasakyti, bet dažnai tas juokas arklinis. Tik gaila, kad humoristinių eilių Minelga nėra išleidęs, o jų prirašęs daug, jas surinkus, susidarytų didokas rinkinys. Prisidengęs keliais slapyvardžiais, humoristiką spausdino periodikoj, daugiausia *Draugo "Spygliuose ir dygliuose"*.

Šviesaus atminimo Jonas Minelga buvo kilęs iš Preikapių kaimo, Parnaravos parapijos ir valsčiaus, Kėdainių apskrities. Gimęs, Lietuvos enciklopedijos žiniomis, 1917 metų rugpiučio 6 dieną, bet iš tikrųjų buvo trejais metais senesnis, vadinas, gimė 1914 metais. Buvo labai užsidaręs, tylus, retai kur rodėsi, keletą metų negalavo, o paskutiniu metu sunkiai sirgo, kažkodėl buvo užmirštas beveik visų. Jį lankė, slaugė ir padėjo tik keletas ištikimų draugų. Laidotuvėmis pasirūpino šauliai.

O kaip sunku bus rasti, užauginti, kas vėl galėtų taip taikliai prakalbėti į jauną skaitytoją jam patrauklia kalba, kaip dainuodamas kalbėjo Jonas Minelga.

Č.G.

UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDĄ
LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR
KENTĖJO. DABAR LIETUVIŠKĄ KNYGĄ
STOVI IR DULKA KIOSKŲ LENTYNOS-
SE, LAUKDAMA KOL KAS JĄ NUPIRKS

MAIRONIO LYRIKA VOKIŠKAI

Visa Europa kalba apie Lietuvą – visame pasaulyje tas kraštas dabar gerai žinomas. Tikėkimės, kad geros valios žmonės padės mūsų mažai tautai nepriklausomybę jos valstybei atgauti... Be to dar neužtenka, dabar yra laikas supažindinti pasaulį ir su Lietuvos kultūra – gal ji dabar ir užsieniečiams bus svarbesnė, įdomesnė negu šiaip būdavo. Todėl tie, kurie myli lietuvių kalbą, lietuvių rašytojus, Lietuvos kultūrą prisideda prie jos platinimo darbų.

Alfred Franzkeit yra lietuviškos lyrikos vertėjas į vokiečių kalbą. Jis išvertė daugiau nei 1200 eilėraščių, kuriuos dažnai girdime vokiečių-lietuvių renginiuose. Taip jis leidžia vokiečių bendruomenės metraštį "Heimatgruss". Neseniai jis išvertė į vokiečių kalbą ir išleido vyskupo Antano Baranausko poemą "Anykščių Šilelis" (Der Wald). Dabar Alfred Franzkeit išvertė Lietuvos garsiausio dainiaus Maironio eilėraščių rinkinį "Maironis" į vokiečių kalbą ir ją platina. Apie tai jis rašo "Europos Lietuviui". "Anykščių šilelio" vertimo knygą apsiėmė išleisti vokiška leidykla. Jai nelabai pavyko – todėl aš iš jos paėmiau daugiau nei 800 "Der Wald" knygos egzempliorių ir pats platinau. Išpirko visas. O šįmet vėl "Maironis" – eilėraščių rinkinį išleisti reikėjo. Vokiška leidykla nepriėmė. Ką daryti? Sukrapščiau visas savo santaupas ir ją išleidau savo lėšomis... Dabar reikia ir pačiam ją platinti, jeigu pasisektų ir šią knygą išparduoti, tai sekančiais metais vėl naują išleisiu. Man reikia Jūsų pagalbos – talkos. Prašau, nuoširdžiai prašau man padėti".

Tai būtų mano įnašas skleidžiant lietuvišką kultūrą vokiškai skatinančių tarpe. Išverčiau Maironio lyrikas, nes tokio vertimo vokiškai dar nėra. Ne tik jį išverčiau, o stengiausi jo eiles vokiška kalba atkurti – Maironio ritmu. Maironio rimavimu. Maironio nuotakoj, Maironio širdies plakimą perimdamas... Ar pavyko? Tik perskaitę sužinosit.

"Maironis" ir jo lyrika vokiečių kalboje. 96 psl. Kaina 12,50 DM. (Iš užsienio prašo nemokėti čekiais ar "money orderiais", nes mokesčiai tokia, kad iš 10 amerikiečių dolerių telieka tik 0 80 DM). Užsakyti pas Alfred Franzkeit. In den Wesen 3. D-2839 Wehrbieck, West Germany.

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377

Bom Retiro
São Paulo - Capital

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças
Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão
Vicente Vitor Banyas Ltda.
Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente
Fone: 274-0677, Res: 274-1886

AMŽINO IŠALO ŽEMĖJE

(Tešinys iš praeito numerio)

Ir štai atėjo diena, kuriai lemta buvo sukristi pasauli.

Po visą miestą – gedulo marsai, juodais kaspinais vėliavos,

juodais rémais portretai, – mirė žmogus, kurio galybė atrodė jau nemirtinga,

daugeliui buvo jis tvirtybės, gerovės dievas, tikėjo ne vienas, kad jo malone laikosi ir šalis, ir taika visame pasauly, todėl visas miestas raudėjo, didžiulė šalis sielvartavo, bet mes, atstumti tremtiniai, neliūdėjom, mums buvo jis – blogis, juk jo vardu įsisuko tas viesulas, kuris nuo tavęs mus atplėšė, Tėvyne...

Jis mirė,

ir pamažėle atšilo, ir émė tirpti ir dilti mūsų nelaisvės pančini.

Išvažiuoti pradėjo pažįstami

po viena, po du, – atgal į Tėvyne.

Atsitiesė viltys, akys nušvito ir mano tėvas dar atkakliau tampė rąstus statybos brigadoj, kurią jis subūrė, kuriai vadovavo, brėžinius braižė

ir dirbo kartu su visais, – neša rąstą didžiuli, kurį du vyrai vos įstengtų pakelti, žmonės kraipo galvas, "litovskij medved" pavadina,

o jis tiktai nusijuokia, – taip, jėgos jis turėjo, dirbti mokėjo ir mėgo, lengvo gyvenimo jam nereikėjo.

O sugebėjo viską, bent aš anuomet šventai tuo tikėjau:

jis mokėjo statyti namus, dirbti žemę, medžius prižiūrėti,

jis mokėjo geležį kalti, gaminti baldus įvairiausių,

jis mokėjo gydyti gyvulius, man atrodė – suprato jų kalbą,

šnekučiuodavo jiems taip maloniai, ramiai, ir jie atsiliepdavo,

tiesė į jų snukius, trynėsi į jo dideles šiltas rankas,

net patys narčiausi arkliai, jo kaustomi, nesispardė,

net patys pikčiausi šunės jo niekad nekando, o bitės jo rankomis ropinėjo sau ir negėlė.

Mano tėvelis, nei žmonėms, nei jokiai valstybei niekad neprasikaltęs,

net pykti ilgai nemokėjęs mano tėvelis laukė dar penktą metų, kol pagaliau jam pasakė

"Nėra įrašyta jūsų kaltės, jūs tik buvote sarašuose,

matyt, paprasčiausiai, kažkas jus iškundė..."

Dešimt metų, dešimt ilgiausių šalčiausių žiemų

ir trumpu, įnirtingai karštu vasarų ant Vilimo kranto, –

ten žiemą žemsiurbės, prie eketės pastatytos, iš smėlio plaudavo auksa, o kažkur netoliese buvo tikros aukso kasyklos, ir tos kalbos – kažkas darže išvertęs didžiuli grynuoli,

o kažkas pakefęs akmenį, po juo – aukso gysla...

Net ir mus, įvairiausių tautybių vaikus, apnikdavo aukso ieškojimo šišas, – rausėme smėlį, rankiojom akmenukus, rodėm tėvams, – gal auksas?

Tik mano tėveliui auksas visai nerūpėjo:

"Čia žemė už auksą vertesnė, juodžiausias juodžemis,

o riebi, nors ant duonos tepk, –

tai kad Lietuvoj būtų tokia žemelė..."

Didžiulis sraunus Vilimas – manovaikystės dienų palydovas –

plukdė trumpus, audringus pavasarius, ištvinęs, išėles, trinksintis ledo luitais, kurie neištirpdavo ligi pat liepos, ir mes, įdege rudai, pusnuogiai murziai vaikūščiai,

lakstydami paupiais, aptikdavom ledo lytį, apsinešusią smėliu, aptirpusią, bet vis dar šalta, išsišiepusią smailiais varvekliais – žiemos kaukole –

nusilaužę grauždavom juos lyg didžiausią skanėstą,

paskui mūsų mamos negalėdavo atsistebėti – vidurvasary, per karščius

iš kur susigavom anginą?

Mes turėjome valtį, be abejo, tėčio padirbta, didele, tvirta, gerai išsmaluota.

Plaukdavome per upę, – uogauti ir išskylauti, o riekšutauti drauge su visais negalėdavau išsiprašyti:

kedrų tekdavo traukti į kalnus,

ten – meškos, ten pavojinga,

ten gali pasiklysti, mėnesių mėnesiais klaidžioti ir nebegrižti.

Vyresnieji nakvodavo ten prie laužų, –

vakarais vis bandydavau išžiūrėti jų tolimą šviesą, –

paskui parplukdydavo pilną valtį maišų su smaluotais kankorėžiais, – tai man darbo juos išaižyti.

Mano vaikystė nei vargana, nei alkana, nei beraštė, –

išmokau skaityti pati, namuose viena palikta per speigus,

ilgais žiemos vakarais mama dažnai dainuodavo, sekdamas pasakas,

ir pasakodavo tikras istorijas, – vis iš Tėvynės. Išmokau dainuoti su ja ir deklamuoti Maironi, tos dainos ir eilės man irgi buvo Tėvynė,

jos gaidos, jos balsas:

"pelėsiais ir kerpe apaugus aukštai,

Trakų štai garbinga pilis" –

Lietuvos valdovai

Kestutis ir Vytautas,

ir Margiris, ir Gediminas,

ir Vyčiai, – berneliai raiteliai,

ristais žirgais léke į kovą,

kirte kryžiuokius kaip smilgas –

o kam tie rinkosi nuo Malburgo lietuvių

terioti?

Ir mano gimtos Žemaitijos tarmė,

ir Šatrijos kalnas,

Dubysa, Nemunas ir Neris,

ir Vilnius,

švietės šlovės spinduliai

Lietuvai, mūsų tėvynei?

Į mano sapnus pateko tos pilys, tie miestai,

ir Baltija, išsisupus plačiai vakarų vilnimis,

ir Jūratės rūmai, jos gintaro ašaros, –

ir visos upės, ir visos kalvos, kalnai ir maži kalneliai, –

viskas tilpo mano sapnuos tarp žydinčių sodų...

Tėvyne, tave išvydau pro lapkričio liūtį, –

tokią skurdžią ir nykią,

ir kaip Tavimi patikėti?

Šraudžiai styrojo

medžių pliki stagarai,

nejau mano sodai nudžiūvo?

Sibiro vaikas, aš nežinojau, kad medžiai meta lapus,

kad pavasari vėl atsigauna.

Kažką girdėjęs buvau, bet mano akys to nežinojo, –

o mano spalvoti sapnai,

žiedais spinduliuojantys medžiai. –

Pilkas purvynas, pilkas dangus, begaliniai

pilkų pilkiausi, žvarbių žvarbiausi lietūs,

pasišaišę žvirbliai pilki, šlapios varnos pilkom liemenėm –

nemiela, svetima pilkuma,

bet staiga –

tarytum žalia vilties vėliava –

gyvas laukas žiemkenčių...

Ir aš pajutau, kad esu pilkas grumstas prie tavo koju,

Tėvyne,

kad ir aš privalau

bent viena

gyva daigėli Tavy išauginti.

Sugrižo, atgijo ir mano sapnai,

atpažinau Tave, sužinojau –

Tu – mano protėvių kūnas ir jų dvasia, ir mano kūnas ir kraujas,

ir mano balsas, ir atmintis, ir ilgesys, ir meilė,

ir tie nevystantys – žydintys švytintys sodai,

ir geltoni javų laukai,

ir spinduliuojanti pienu pieva,

ten – aure,

papurgalviai tavo vaikai, Tėvyne,

ten matau ir savo vaikystės galvele

su pienu skaisčia karūna,

tokią šviežią ir balta,

tokią nekaltą,

Tėvyne...

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos.

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FINAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSARIOS, CONFRATERNIZACOES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manoá, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

VYTAUTAS DIDYSIS

VYTURYS

Pasinaudota leidiniu Vytautas Didysis
(Tęsinys iš praeito nr.)

Algirdui mirus, kunigaikščio dvare, dar jauna ir energinga našlė ėmė vis daugiau įgauti reikšmės. Kunigaikštienės godumą valdyti, garbės troškimą, mokėjo išnaudoti kryžiuočiai, visaip įrodinėdami, kad Kęstutis nori valdyti visą Lietuvą. Tokiose aplinkybėse pamažu pradėjo niuktis buvusi giedri Lietuvos padangė.

Jogaila slaptai užmezgė Marimburge santykius su Ordinu, kuris darė puolimus į Kęstučio žemes, o Jogailos kraštai tuo metu nebuvo puoiami. Daugiausia ty žygių vokiečiai suruošdavo žiemos laiku, vasario mėn., kada visos balos ir upės būdavo užšalusios. Įsiveržę iš Rusijos kryžiuočiai nueidavo į pietus, o kalavijuočiai nuolat naikindavo Upytės apylinkes. Tokiu būdu turėjo būti prieita prie sutarties su Ordinu. Žilas kunigaikštis Kęstutis vis tiek padėjo Jogailai sudaryti tą sutartį, iš kurios jam daugiau galėjo būti nuostolių, negu naudos, o turėdamas ramybę iš pietinių kraštų, Ordinas galėjo visu smarkumu puiti kitas Kęstučio žemes.

Būdamas pilnateisis kunigaikštis, šį aktą pasirašant dalyvavo ir Vytautas. Pačiame tekste yra pažymėta, kad be magistro ir Jogailos savo antspaudus prie dokumentų užantspaudavo ir Vytautas. Iš tikro prie šitos sutarties buvo Vytauto antspaudas su ženklu ir užrašu "S: DUCJS VIINUTE", kas reiškia kunigaikščio Vytauto antspaudą.

Norėdamas daugiau laimėti, negu pirmam sutartim buvo laimėta Jogaila su Ordinu pasirašė naują sutartį, iš kurios Kęstutis jau yra aiškiai išskiriamas. Naujo žygio kurstytoju buvo Vaidyla, kuris iš seno pyko ant Kęstučio už nepripažinimą jo lygiu su kitais kunigaikščiais. Į šį luomą jis pateko vesdamas Jogailos seserį Mariją.

Ir daugiau nešvarių sutarčių būtų kuriais Ordinas labai pasipelnė. Vokiečiai Kęstučio žemes mygo visu smarkumu, kai nesutikimas tarp Jogailos ir Kęstučio jau buvo pasiekęs aukščiausią laipsnį.

DID. LIETUVOS VYTAUTAS KUNIGAIKŠTIS
VIESPATAVO DIDYSIS
1392-1430

III

Kęstutis nebegalėjo daugiau abejoti, kad gauta žinia, apie Jogailos slaptą sutartį būtų buvusi neteisinga. Visą gyvenimą atsidavęs tik Lietuvos reikalams ir savo kraštą nuo priešų gindamas, Kęstutis nebegalėjo daugiau pakeisti Jogailos politikos. Nusiuntęs Vytautą Gardinan slaptai pasuko į Vilnių, kuri be kovos paėmė tuo pačiu laiku (1381 m.), kai Polockas jau 13-toji savaitė, su dideliu atkakiumu gynėsi nuo apsiųstų priešų: Skirgailos ir Livonijos Ordino kariuomenę. Suareštavęs Jogailą ir visą šeimą, peržiūrėjęs pilies archyvą ir radęs sutartį, Kęstutis turėjo aiškų Jogailos vylingumo įrodymą. Visą savo gyvenimą elgdsmasis riteriškai, Kęstutis negalėjo žiauriai pasielgti ir šį kartą. Atsižvelgdamas į Vytauto užtarimą, atsimindamas, jog pats buvo davęs mintį pirmam susitarimui su kryžiuočiais, — Kęstutis atėmė iš Jogailos tik didžiojo kunigaikščio vardą, ir, paėmęs jo priesaiką, kad prieš jį nevengs jokių sukilimų ir jo kiausys, pavedė jam valdyti jo tėviškę Krėvės ir Vitoisko žemes.

Po šitų permainų Lietuvoje vėl buvo ramu. Kęstučiui sutvarkius reikalus Vilniuje, žinoma, labai rūpėjo Skirgailos bei Polocko apsiautusios kariuomenės nusistatymas. Kęstutis tuoju įsikišo į Skirgailos karą su Polocku; kariuomenė nudžiuginta naujos valdžios, perėjo Kęstučio pusėn. Skirgaila, savųjų apleistas, pabėgo Livonijon, turėdamas norą Kęstučiui atkeršyti.

Kęstučio revoliucija visame krašte įvyko be kraujo praliejimo. Kaip visame krašte itakingas žmogus, Kęstučio valdymas liko gana tvirtas. Nustatė sienas su Maskva, kurios iki XV amžiaus pabaigos dokumentuose buvo minimos sutarčių pagrindais. Dabar Kęstutis, tapęs didžiuoju visos Lietuvos valstybės kunigaikščiu, rūpinosi vakarais, t.y. paliko su Vokiečių Ordinu.

Atrodė, kad viskas tvarkoje, bet, štai ir vėl Kęstučio priešai susispietę sudrums tė Lietuvos ramybę. Ordinas 1382 m. sausio mėn. užpuolė Varnijos kraštą, ginkluotas net pabuklais nuplaukė laivais į Ordino sritį ir sustojo ties Jurbarku, bet pilis nebuvo paimta. Apsiautimus užtrukus Kęstutis išgirdo, kad galin gas Jogailos šalininkas Dimitras Kaributas, atsisakė jo klausytis Kęstutis palikęs Vytautą Vilniuje, išsirengė sudrausti nepaklusnaus kunigaikščio ir laukė pažadėtos Jogailos pagalbos, bet jos nesulaukė. Tuo tarpu Vilniuje, dar stipri Jogailos partija ir visi Kęstučio priešai apie ją susispietę, pasinaudodami Vytauto iš miesto išvykimu, Jogailos vardu užėmė pilį. Vokiečių Rygos pirkkliai, nepatenkinti tautiška Kęstučio politika, laukė progos padėti Jogailai atgauti valdžią. Vokiečių Ordinas, gerai žinodamas, kas dedasi Lietuvoj, irgi nemiegojo.

Tą dieną, kada miesčionys užėmė Vilniaus pilį ir išmušė Kęstučio sargybas, t.y. 1382 m. birželio 12 d., Jogaila su kariuomene, kurią buvo Kęstučiui žadėjęs pagalbai, atėjo nuo Vitetsko Vilniun ir tuoju jį paėmė, o Rygos pirkklys Hanulo įteikė jam pilies raktus. Manydamas, kad Jogailos jėgos Vilniuje tėvo gana silpnos, Vytautas tuoju panorė jį atsiimti ir atvyko su Trakų įgula. Iš abiejų pusių krito per 1000 žmonių, bet Vilniaus neatgavo. Tai buvo pirmas savarankiško Vytauto žygio pralaimėjimas.

(Bus daugiau)

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTD.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAI PAT V
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOL

Loanilda Alionis
Sandra Mara G. T. Castro
ADVOGADAS

PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

MŪSU ŽINIOS

O 'SAJUNGIETIS' ESCREVE

DIA 13 SET 90 - UM ENCONTRO COM O MINISTRO DAS RELAÇÕES EXTERIORES DO BRASIL - V. ESTARÁ DISPONÍVEL?

Vamos participar da comitiva que está sendo organizada para Brasília? A caravana está sendo organizada para solicitar um apoio ao Parlamento da Lituânia. O Brasil sempre foi defensor da auto-determinação dos povos. Por isso, vamos solicitar ao governo o seu apoio na determinação da vontade do povo lituano visando a secessão. Se um parlamento anexou a Lituânia à URSS, o parlamento tem "ipso facto", o direito de desanexar. Claro. Um peso, uma medida.

Tendo-se em vista os antecedentes que culminaram com a anexação, a secessão é um direito incontestável perante o direito internacional. Depende única e simplesmente da vontade soberana da maioria do povo.

No dia 13 de setembro, teremos um encontro às 14 horas com o ilustre deputado federal Paulo Zarzur em seu gabinete, nº 922. Daí, encetaremos a caminhada para o Ministério das Relações Exteriores onde, às 16 horas teremos o privilégio da recepção pelo Ministro, dr. Rezek.

Toda e qualquer informação poderá ser obtida pelo telefone (011) 826-9314, dr. Antônio Siaulyš a quem se deve a iniciativa, concretizada por Zarzur, grande amigo da comunidade lituana no Brasil.

Vamos deixar de lado todas as opiniões políticas e neste momento tão importante, se concentrar num único objetivo:

LIETUVA LIETUVIAMS!

A LITUÂNIA PARA OS LITUANOS!

Depois, arrumaremos a nossa "casa".

VII CONGRESSO MUNDIAL DA ALIANÇA DA JUVENTUDE LITUANA. 1991-1992

Cabe à ALIANÇA DA JUVENTUDE LITUANO-BRASILEIRA, a árdua tarefa, organizar, gerir e assumir a responsabilidade da parte que lhe toca, quando cerca de 400 ou mais jovens de origem lituana desembarcarem em São Paulo, oriundos dos quatro cantos do mundo.

Mas, eles não estarão só. Terão toda a assistência e toda a experiência dos membros da BLB - COMUNIDADE LITUANO-BRASILEIRA para orientação e porque não, também trabalhar.

Presentemente, a ALIANÇA DA JUVENTUDE - BLJS mantém a sede à rua Pedro de Godoi nº 396. CEP nº 03138 - São Paulo, SP. Convém tomar conhecimento da sua administração que está assim constituída:

Presidente: Mário Jorge Sinkunas
 Secretária: Clarice Bacevičius
 Tesoureiro: Jorge Prokopas
 C. Político: Flávio Bacevičius
 C. Social: José R. Indriunas
 C. Adminis: Jorge Prokopas
 C. Esporte: Alberto Dylis
 C. Cultura: Ana Emília O. Silickas
 Conselheir: Mônica Siaulyš
 Daniela Siaulyš
 Sandra C. Mikalauskas
 Betina Bacelis

Estes moços terão muito trabalho pela frente e começar desde já, aliás, desde o dia 17 de junho deste ano e antes mesmo em contacto com as juventudes argentina e uruguaia, desde o início de 1990.

O tempo urge, inexoravelmente dia a dia a data se aproxima. Ao que tudo indica, a receita líquida da FESTA DA PRIMAVERA no dia 30 de setembro em Atibaia, na Estância Lituânica, será destinada a angariar fundos para as despesas com o CONGRESSO.

Isto é ótimo! Vamos todos e todas, participar. O motivo é nobre.

Pelo que deu para se ouvir nos disse-que-disse em 1991 ao i-

niciar janeiro, haverá pelo menos uma vez por mês, uma atividade como bailes, chonadas, almoços, zaida, cervejadas, etc., etc. além de contribuições voluntárias em forma de carnets, propaganda e ou publicidade nesta seção pequenos anúncios do tipo vende-se ou aluga-se, e porque não, rifas, bingo, bazares, encontros entre a velha e a jovem guarda com os jovens sempre sorrindo procurando cativar os quadrados...

Impressão e venda de camisetas alusivas ao evento, flâmulas, adesivos para automóveis com motivos engraçados e sérios, tendo em mira o próprio Congresso e a luta da Lituânia para o seu regresso ao seio das nações livres e soberanas financeira, moral e politicamente, representadas por cidadãos que assumem os seus próprios acertos e enganos.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML-VA"

Aniele DUTKIENĖ	Cr. 1.000,00
Prof. Kl. Rimgaudis	
JŪRAITIS	Cr. 500,00
Regina JŪRA	Cr. 500,00
Stasė DUTKIENĖ	Cr. 1.000,00
Vladas VYČAS	Cr. 1.000,00
Kęstutis DRAUGELIS	Cr. 1.000,00
Helene VAITKEVIČIUS	
DE UZEDA	Cr. 500,00
Jadvyga BRAKNYS	Cr. 500,00
Stasė DUTKUS	Cr. 1.000,00
Vladas VYČAS	Cr. 1.000,00
Salonėja NARUŠIENĖ	Cr. 1.000,00

NOITE LITUANA

15 de Setembro de 1990

(a partir das 20 horas)

RENDA PARA O GOVERNO DA LITUANIA

**EXIBIÇÃO: - CORAL
 - CONJUNTO DE DANÇAS FOLCLÓRICAS
 - COMIDAS TÍPICAS DO PADRE JOSÉ
 - KRUPNIKAS DE DONA VERA**

INGRESSO GRATIS

SOLICITA-SE A COOPERAÇÃO COM PRENDAS

NÃO PERCAM

LOCAL: SAJUNGA - Rua Lituania 67 - Móoca

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS AUKOS LIETUVAI

- Anonimas	-	US\$ 500,
- Ričardas ir Asta		
- Braslauskai	-	US\$100
- Antanas ir Nijolė		
- Žalkauskai	-	US\$200

Visiems aukotojams mūsų širdingas
ačiū

Komisija

APIE BAZARĄ LIETUVAI

Jau visi žino, kad lapkričio mėn. 10 ir 11 d.d. V. Zelinoje Jaunimo Namuose bus BAZARAS laisvėjančios Lietuvos reikalams, tiksliau sakant – pagelbėti Lietuvos labdarybės institucijai "Caritas" kuri rūpinasi senelių, našlaičių ir ligonių globojimu.

Kai kam yra neaišku, kodėl organizuojamas BAZARAS, jeigu yra vykdomas piniginis vėjus Lietuvai? Iš tikrųjų, tikslas yra tas pats, tačiau jo siekiama skirtingu būdu. Mat ne visi esame pajėgūs paaukoti stambesnes sumas pinigais, gi tuo tarpu prisidėti prie bazarо kiekvienam yra įmanoma – ar daiktais, ar darbu ar kad ir labai smulkia pinigine auka. O paskui – gausiai atsilankant į bazarą ir ką nors nusiperkant, nes bus didelis prekių įvairumas, o kainos žemos. Be to, prie bazarо veiks svetainė su lietuviškais valgiais; jau vadovaus kun. J. Šeškevičius, talkinamas prityrusių šeiminių.

Bazarо susidomėjimas yra tikrai nuoširdus. Jau yra kelios dėžės bazarui paaukotų įvairiausių daiktų, tarp kurių yra daug gražių rankdarbių. O tai dar tik pradžia. Atrodo, kad tikrai kiekviena lietuvių šeima, stengiasi prie šio BAZARО LIETUVAI prisidėti. Juk tai mūsų tautinės garbės reikalas.

Bazarо visa apyskaita bus paskelbta spaudoje. Taip pat stengiamės sudaryti visų aukotojų sąrašus. Bazarо organizavimo darbas yra didelis, todėl įvairiems darbams aptarti yra komisija, kurią sudaro: Aldona Bareišienė, Vera Tatarūnienė, Helena Vicentini, Danutė Silickaitė-Jones, Ana Guzikauskienė, Onutė Koralon ir žanetė Zizienė. Darbų koordinatorė – Mg. Vinkšnaitienė.

Malonus "M.L." skaitytojai, ar Tamsta jau pramatei, kuo prisidėsi prie šio visų lietuvių rengiamo bazarо? Daiktus bazarui galima įteikti šv. Juozapo ir šv. Kazimiero parapijų klebonijoms arba bazarо komisijos narėms; gi pinigine auką galima siųsti "Mūsų Lietuvos" adresu, pažymint, kad tai dėl BAZARО LIETUVAI.

Dėl smulkesnių informacijų galima

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJA

SALOMEJA NARUŠIENĖ

A. a. vyro STEPO mirties metinių proga (rugs. 8 d.)

Širdingai dėkojame poniai už paramą spaudai ir pagarbiai prisimename šviesios atminties velionį.

Administracija

DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ

ŠILINĖ

RUGSĖJO

9 DIENA

16 valandą

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PROGRAMA: procesija ir Mišios
minėjimas
meninė dalis
arbatėlė – sunėstinės
vaisės

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS IR ŠILUVOS MARIJOS ATLAIDAI

kreiptis: tel. 274-1671; 274-1354 ir
274-9924.

Būkime dosnūs pagelbėti saviesiems.

Magdalena Vinkšnaitienė

IŠ KELIONĖS Į KELIONĖ

Mūsų kun. Petras M. Urbaitis grįžo iš Rio lietuvių lankymo ir iš Aparecidos ir jo kunigystės 50-mečio švenčių.

Ir vienoj ir kitoj vietoj praleido po ketverias dienas.

Apie Rio lietuvių naujienas parašys kiek vėliau, grįžo iš Santos ir São Vicente, SP., bei Guarajá lietuvių lankymo.

Tačiau, dabar jau paminėtina, kad rašytojo Petro Babicko pastogėje buvo atlaikytos šv. Mišios, nes pats 87-metis Petras Babickas jau ketveri metai iš namų nekelia kojos.

Organizuojasi savanorių tautiečių grupelė Petro Babicko apleisto namelio labai reikalingam bendram patvarkymui.

Kun. Urbaitis yra ypač dėkingas kom. Kazimierui Gauliai už visą brolišką globą, o adv. Antanui Gauliai už

įdomų leidinį apie Lietuvą, kuris įteiktas Aparecidos radijai.

Misijonierius sako, kad Aparecidos 50-mečio iškilmės buvo lyg maloniausias sapnas su miniom pamaldininkų iš visos plačiosios Brazilijos.

Jis reiškia nuoširdžią padėką savo parapijiečiams, bei visiems tautiečiams dvasioje buvusiems su juo trijų sukakčių minėjime.

"ML" koresp.

PAIEŠKOMA

Giminės iš Šiaulių ieško VACLOVO PETRILLA, Jono, gimusio 1908 metais, Šiauliuose.

1928 metais dirbo "Klabin" įmonėje, gyveno Santanoje Rua da Corôa ir Bom Retire.

Jei kas žino apie jį ar jo šeimą, prašome pranešti telefonu: 290-9414 – Martha.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA, tai išrašyti čekį Petras Ruklys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.